

אלי דסל, העולם הזה

מיקי (מיכה) גרי:

**„אם נפנה הדרך
יכנסו גנדי וכהנאי!“**

בזמן הקרוב מתחיל מיקי גרי שלוש שנות-שליחות בתל-אביב. גרי, חבר קיבוץ יראון שבגליל העליון, יהיה המזכיר הארצי של תנועת הצופים בתל-אביב. פגשתי אותו השבוע, כשהוא עושה את צעדיו הראשונים בעיר הגדולה, וכבר מוטרד מבעיות חניה. ביקשתי לדעת ממנו מה קרה לתנועות-הנוער בארץ.

פחות או יותר מה שקרה לחברה בישראל. אם פעם אנשים ראו את עצמם כחלק אינטגרלי של החברה — כלומר, מה שאני עושה משפיע על רמות החברה — היום הנטייה היא יותר לחשוב — יש חברה ויש אני. קודם כל אני צריך לראות לעצמי, ואחרי-כך נראא לחברה.

● **ובכל זאת, יש המתעקשים להחזיק, כמעט בכוח, בתנועות-הנוער, וביניהן הצופים. מה זה בעצם היום „הצופים“, מלבד מקום-בילוי ליל-דים, פעמיים בשבוע אחרי-הצהריים?**

נכון שזה מקום-בילוי לילדים, אבל זאת, כמובן, לא המטרה העיקרית. המטרה העיקרית היא לנסות לחנך לאזרחות טובה, למעורבות בחברה, לנתינה לחברה.

● **מה שברור הוא שהווי תנועות-הנוער, ש-היה כאן לפני 20 שנה, נעלם, האם לתהליך האמריקניזציה, שנובר עלינו, יש קשר לכך? טעם הנוער השתנה?**

קשה לדעת אם זאת סיבה או תוצאה. מה שברור הוא

נוער

שאנחנו קובעים את הפגישות שלנו כהתחשבות עם תוכניות-הטלוויזיה, וזה לא פשוט.

● **למה בעצם שלא תיכנעו? הנוער רוצה, בדיסקוטקים, מעט מאוד ילדים מצטרפים לתנועות-הנוער, והרבה פחות גומרים את הדרך בתנועה. למה לא להחליט: הנוער לא נוהר אלינו — לא צריך!**

יש לזה הרכה תשובות: אחת מהן היא שאם אנחנו נוזר ונפנה דרך, אז מאיר כהנא וגנדי ימלאו אותה, ובמדינה כמו שלנו, עם בעיות מילחמה ומוסר-מילחמה, אנחנו מאמינים שתנועות-נוער היא עדיין כורח-היתוך לצבא מוסרי יותר.

● **מה תפקודן כמזכיר ארצי של התנועה — מינהל או תנווית-הדרך?**

אני אתעסק כעיקר בחינוך, ביצירת מטרות מוגדרות ותוכן מוגדר. (דניאלה שמ')
 (דניאלה שמ')

אלי דסל, העולם הזה

עדי טלמור:

**„מאז הביקור אצל
המכשך הפסקתי לעשן!“**

במיבזה החדשות של „ערב חדש“ נראה עדי טלמור שלנו ונינוח ומחייך, אבל מי שמכיר אותו יותר מקרוב יודע שכדי לשמור על ארשת-השלווה הזאת מעשן עדי 60 סיגריות ביום.

כל זה, בעצם, היה נכון לפני שבועיים, כשמישהו מחבריו שיכנע אותו ללכת למעין „מכשך“, העשוי לגרום לו להפסיק לעשן. 15 יום אחרי הביקור אצל „המכשך“, עדי אינו מעשן.

● **למה בכלל עישנת בליך הרבה שנים? כי נהיית מעישן, וכי אחרי 10 דקות בלי סיגריה הרגשתי שאני עומד לצאת מדעתי.**

● **או למה החלטת לנסות להפסיק לעשן? למעשה לא החלטתי להפסיק. החלטתי ללכת לאיש הזה כקוריוז. רציתי לבחון אם „הכישוף“ יעבוד עלי. יכול להיות, כמובן, שבת-המודע רציתי להפסיק, בגלל הלחץ החברתי, מפני שהפכו אותנו, המעשנים, למצורעים, והיה קשה לי לעמוד בזה. אבל כשהלכתי אליו ידעתי שאני הולך כדי לראות מה זה ההוקוס-פיקוס הזה.**

● **ומה קרה אצלך? לא ברור בדיוק. האיש, פולני נחמד, הביט בי ארוכות,**

עישון

כמעט לא דיבר, נגע בי במקומות שונים, הורה לי לנשום עמוק, לירוק, לנסות להקיא, וזהו. הטיפול נגמר.

● **ובשיצאת ממנו, הרגשת שאתה רוצה לעשן?**

כן, אבל שילמתי 90 שקל עבור הטיפול, והרגשתי שזו ההזדמנות האחרונה שלי, או התאפקתי.

● **אם אתה יכול להתאפק, למה בכלל צריך עזרה של מכשפים?**

ניסיתי להתאפק בעבר, וזה לא עזר. הוא, כנראה, נתן לי חיזוקים המאפשרים לי שלא לעשן כבר שבועיים, ואני פשוט לא האמנתי שזה יקרה לי. אני לא יכול להאמין שאני כבר לא זקוק לסיגריה. עכשיו אני משכנע את כל חברי ללכת אליו לטיפול. את באזה

● **אני אבוא כשאחיה גדולה. בינתיים תן לי בבקשה אש.**
 (דניאלה שמ')

אלי דסל, העולם הזה

אלון נתן:

**„אנו מועדון כדורגל,
וגם מועדון הומאני!“**

קבוצת הכדורגל מכבי תל-אביב תרמה 2500 שקל למישפחה נזקקת. כל שחקן תרם כסף, וכך כל אחד מחברי הנהלת-הקבוצה. בני-המישפחה, שהם אוהדי הקבוצה, שלחו מיכתב שבו גוללו את סיפור מצוקתם הקשה. המישפחה הוזמנה למועדון, ושם קיבלה את ההמחאה.

אלון נתן, שחקן קבוצת הכדורגל מכבי תל-אביב, מספר על הדרך שבה התקבלה ההחלטה:

קראתי את המיכתב כשאר חברי-הקבוצה, ולאחר מכן אישרנו יחד את הסכום של 2500 שקל, כפי שהמישפחה ביקשה. החלטתנו הובאה לידיעת ההנהלה, שגם כל חבריה תרמו מכספם לבקשה.

● **היכרת את המישפחה? אישית, לא היכרתי. חלק משחקני הקבוצה מכירים אותם כמישפחה שאוהדת את הקבוצה שנים רבות, גם בזמנים קשים שהיו לנו.**

● **זה תקדים במכבי תל-אביב? אמת ויציבו! עד כמה שידוע לי זה תקדים בכדורגל הישראלי בסוג זה של מערכת-יחסים בין קבוצת כדורגל לבין אוהדיה.**

● **המיקרה הזו עלול לגרום לפניות נוספות אליכם.**

חשוב להרגיש שמדובר במישפחה עובדת ומתפקדת, ש-

כדורגל

נקלעה למצב בלתי-צפוי, שבו נדרשה לשלם רמי-שכירות בסכום שהוא גבוה עבורה, ובאופן חריפעמי. אלמלא היו משלמים, היו מוצאים עצמם ברחוב. הם פנו אלינו אחרי שמיצו את כל האפשרויות. מדובר במיקרה יחיד.

● **כיצד תגיבו אם אוהדים יפנו אליכם בבקשת רחמים?**

כל מיקרה ייבדק לגופו, למרות שאני מתייחס לבקשה של המישפחה כאל אירוע יחיד.

● **האם מכבי תל-אביב היא לישיבה סוציאלית או מועדון כדורגל?**

מכבי תל-אביב היא לא רק מועדון-כדורגל, אלא גם מועדון הומאני וחינוכי, הבנוי על ערכים מוסריים. כילד שגדל עם מכבי תל-אביב אני חייב להודות שמאז ומתמיד הורגשו כאימונים עיצוב אישיותו ודרכי-ההתנהגותו של השחקן, כחלק בלתי-נפרד מהישגיו המקצועיים במיגרש. (עודד רכסמן)